

Hoe zijt Gij aanwezig?

Ludenkapel, Doorn
Homo Ludens
Meditatieve viering
11 september 2011

Stilte

Zingen

Tussentijds B10, vers 1, 2 & 3

Heer on - ze Heer, hoe zijt Gij aan - we - zig
en hoe on - zeg - baar ons na - bij
Gij zijt ge - sta - dig met ons be - zig
on - der uw vleu - gels rus - ten wij.

2 Gij zijt niet ver van wie u aanbidden
Niet hoog en breed van ons vandaan
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden
dat Gij dit lied wel zult verstaan.

3 Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
En niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
Dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gelofte & groet

Ons samenzijn dragen we op aan God,
die liefde is en grond van ons bestaan.
die wij zoeken zoals Hij ons zoekt.
die ons vrijheid geeft en verantwoordelijkheid.
Vrede zij u. De wereld zij vrede. Amen.

Stilte & muziek

Etty Hillesum (26 augustus 1941)

Binnen in mij zit een heel diepe put en daarin zit God. Soms kan ik erbij, maar vaker liggen er stenen en gruis voor die put, dan is God begraven. Dan moet Hij weer opgegraven worden. Ik stel me voor, dat er mensen zijn, die bidden met hun ogen naar de hemel geheven. Die zoeken God buiten zich. Er zijn ook mensen, die het hoofd diep buigen en in de handen verbergen., ik denk, dat die God binnen in zich zoeken.

Stilte en muziek

Etty Hillesum (12 juli 1942)

Ik zal je helpen, God, dat Je het niet in mij begeeft, maar ik kan van tevoren nergens voor instaan. Maar dit ene wordt me steeds duidelijker: dat Jij ons niet kunt helpen, maar dat wij Jou moeten helpen, en door dat laatste helpen wij onszelf. Dit is het enige wat wij in deze tijd kunnen redden en ook het enige waar het op aankomt: een stukje van Jou in onszelf, God. En misschien kunnen wij eraan meewerken Jou op te graven in de geteisterde harten van anderen ... en haast met iedere hartslag wordt het mij duidelijk: dat we de woning in ons, waar Jij huist, tot het laatste toe moeten verdedigen. Er zijn mensen, het is heus waar, die nog op het laatste ogenblik stofzuigers in veiligheid brengen en zilveren vorken en lepels, in plaats van jou, mijn God. En er zijn mensen, die hun lichamen in veiligheid willen brengen, die alleen nog maar behuizingen zijn voor duizend angsten en verbitteringen. En ze zeggen: mij zullen ze niet in hun klauwen krijgen. en ze vergeten, dat men in niemands klauwen is, als men in jouw armen is.

Stilte & muziek

Etty Hillesum (17 september 1942)

Het levensgevoel is zo groot en sterk en rustig en dankbaar in me, dat ik maar helemaal niet meer proberen zal het in één woord uit te drukken. Er is zo een volmaakt en volkomen geluk in me, mijn God. Het is toch weer het beste uitgedrukt met zijn woorden: "ruhen in sich". En hiermee is misschien het meest volkomen uitgedrukt mijn levensgevoel: ik rust in mijzelf. En dat mijzelf, dat allerdiepste en allerbelangrijkste in mij, waarin ik rust, dat noem ik "God".

Stilte & muziek

1 Korinthe 3: 16

Weet u niet dat u een tempel van God bent
en dat de Geest van God in u woont?

Stilte & muziek

De langste reis is de reis naar binnen (Dag Hammarskjöld)

Ik zit voor U, Heer.
Rechtop en ontspannen, met rechte ruggegraat.
Ik laat mijn gewicht loodrecht door mijn lichaam heen
zinken naar de grond, waarop ik zit.

Ik houd mijn geest vast in mijn lichaam.
Ik weersta zijn drang om door het raam uit te wijken
naar een andere plek dan hier.
Naar voren of naar achteren in de tijd uit te wijken.
Om aan het hier en nu te ontkomen.
Zacht en vastberaden houd ik mijn geest daar vast.
waar mijn lichaam is, hier, in deze ruimte.

In dit nu, in dit ogenblik laat ik al mijn plannen, zorgen en angsten los.
Ik leg ze nu in Uw handen, Heer.
Ik laat de greep, waarmee ik ze vasthoudt, los
en laat ze aan U over.
Ik wacht op U, vol verwachting.
U komt op mij toe, en ik laat me door U dragen.

Ik begin de reis naar binnen.
Ik reis in mij naar binnen toe.
Naar de binnenste kern van mijn zijn, waar U woont.
In dit diepste punt van mijn wezen
was U al aanwezig vóór ik er was.
Het is daar, waar U scheidt, levend maakt
en zonder ophouden mijn hele persoon sterkt.

God, U leeft. U bent hier, U bent er nu.
U bent de grond van mijn zijn. Ik laat los.
Ik zink en verzink mij in U.
U overstroomt mijn wezen. U neemt bezit van mij.

Ik laat mijn adem gaan
Naar dit gebed van overgave aan U.
Mijn adem, mijn in- en uitademen,
is uitdrukking van mijn ganse wezen.
Ik doe dit voor U, met U, in U.
Wij ademen samen, U en ik, met elkaar.

Stilte & muziek

Zingen

Tussentijds B10, vers 1, 4 & 5

Gij zijt in alles diep verscholen
In al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen
Met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
Waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig,
Tot wij in u volkomen zijn.

Slotgedicht als zegen: Da capo

Alles is uitgeteld,
de lei is schoon –
het onberekenbare
met tranen gewist,
de leegte
veelbelovend.

Wat telt
is nieuw.
Glans en geur
en een vleug citroen
bewonen het huis.

De zegen
van verwachten
rolt als een looper uit,
lavendelblauwe luchten
beloven nu al
een nazomer.

Sytze de Vries, Witgewassen woorden, 2009

Samenstelling: Caroline Brand en Bert Cozijnsen

Muziek: *Hymns & Songs of the Church* (1623)
van Orlando Gibbons (1583-1685)
in bewerkingen van Antony Pitts en Alexander L'Estrange,
uitgevoerd door Tonus Peregrinus (Naxos 8.557681).